Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 42 (826) * joi 19 octombrie 1961 * 8 pagini 30 bani

S-a deschis cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

În dimineața zilei de 17 octombrie în Palatul Congreselor din Kremlin, Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a deschis cel de-al XXII-lea Congres al Partidului.

Delegații și oaspeții la Congres au întîmpinat cu ovații îndelungate apariția în prezidiu a conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a șefilor delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești din țările străine.

Deschizînd ședința, Nikita Hrușciov a declarat că perioada care a trecut de la cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., din februarie 1956, a fost plină de evenimente de însemnătate istorică, atît în viața și activitatea partidului comunist, a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, cît și în ceea ce privește întreaga evoluție mondială.

Nikita Hrușciov a comunicat că la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. au fost aleși 4.408 delegați cu vot deliberativ și 405 cu vot consultativ.

Nikita Hrușciov a propus cinstirea memoriei unor activiști de seamă pe care mișcarea comunistă și muncitorească internațională i-a pierdut în perioada de după cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Printre aceștia el a amintit pe Wilhelm Pieck, William Foster, Harry Politt, Eugen Dennis, Vaclav Kopecky, Farjallah Helou, pe Patrice Lumumba activist de seamă al mișcării de eliberare națională a popoarelor Africii, pe Asanuma președintele Partidului Socialist din Japonia.

Delegații la Congres și oaspeții au cinstit printr-un moment de reculegere memoria acestor activiști.

Nikita Hrușciov a anunțat că la Congres au sosit reprezentanții a 80 de partide marxist-leniniste frățești.

La cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. au sosit delegațiile Partidului Comunist Chinez, în frunte cu Ciu En-lai, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu Wladislaw Gomulka, Partidului Comunist din Cehoslovacia, în frunte cu Antonin Novotny, Partidului Socialist Unit din Germania, în frunte cu Walter Ulbricht, Partidului Muncitoresc Romîn, în frunte cu Gheorghe Gheorghiu-Dej, Partidului Comunist Bulgar, în frunte cu Todor Jivkov, Partid[illegible] Muncitoresc Socialist Ungar, în frunte cu Jan[illegible] cu Partidului celor ce muncesc din Vietna[illegible] frunte cu Kim Ho Și Min, Partidului Muncii din Coreea [illegible] Mongol în frunte Ir Sen, Partidului Popular [illegible] cu Țedenbal.

Printre oaspeții la cel de-al XXII-lea Congres se afla delegațiile: Partidului Comunist Francez, în frunte cu Maurice Thorez; Partidului Comunist Italian, în frunte cu Palmiro Togliatti; organizațiilor revoluționare unite ale Cubei, în frunte cu Blas Roca; Partidului Comunist din Indonezia, în frunte cu D. N. Aidit; Partidului Comunist din India, în frunte cu A. Ghosh; Partidului Comunist din Japonia, în frunte cu S. Nosaka; Partidului Comunist din Finlanda, în frunte cu V. Pessi; Partidului Comunist din Marea Britanie, în frunte cu John Gollan; Partidului Comunist din Germania, în frunte cu Max Reimann; Partidului Comunist din Spania, în frunte cu Dolores Ibarruri.

La Congres asistă de asemenea reprezentanții altor partide comuniste și muncitorești din Europa, Asia, Africa, America, Australia.

Nikita Hrușciov a adresat un salut reprezentanților partidelor democratice ale statelor independente ale Africii.

(Continuare în pag. 3-a)

Delegația P.M.R. la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

Sîmbătă seara a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova, delegația Partidului Muncitoresc Romîn care va participa la lucrările celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegație fac parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., și Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

La plecare, în gara Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, de activiști de partid și de stat.

A fost de față I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

★

Luni după-amiază delegația Partidului Muncitoresc Romîn a sosit la Moscova.

Pe peronul gării Kie[illegible] [illegible] membrii delegației au fost întîmpinați de A. I. Mikoian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, D. S. Korotcenko și G. I. Voronov, membri supleanți ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S., V. V. Kuznețov, membru al C.C. al P.C.U.S., V. M. Ciuraev, vicepreședinte al Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R., de activiști de răspundere ai C.C. al P.C.U.S.

Delegația a [illegible] ambasadei.

de as[illegible]

Vizita în țara noastră a cosmonautului Gherman Titov

La invitația Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, în zilele de 14—16 octombrie a.c. ne-a vizitat țara pilotul cosmonaut, maiorul Gherman Titov, erou al Uniunii Sovietice.

Pe aeroportul Băneasa și de aici pînă aproape în piața Victoriei, s-au adunat în dimineața zilei de 14 octombrie, zeci de mii de cetățeni ai Capitalei, veniți în întîmpinarea cosmonautului.

Ora 13... Pe aeroport aterizează uriașa navă argintie — „I. L. 18". Și iată că în ușa avionului apare, zîmbind prietenește, cu dragoste și căldură, Gherman Titov! Aeroportul răsună de urale, oamenii muncii bucureșteni își exprimă dragostea față de eroul cosmonaut, față de poporul frate sovietic, constructor al comunismului.

Gherman Titov este îmbrățișat de tovarășii Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri și Ștefan Voitec, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat. Este salutat cu căldură de membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, de conducători ai organizațiilor obștești și ai organelor locale de partid și de stat, generali, oameni de știință, artă și cultură și alți reprezentanți ai vieții publice din țara noastră.

Tovarășul Gheorghe Apostol rostește cuvîntul de bun sosit. Ia apoi cuvîntul Gherman Titov.

Pionierii îi înmînează cosmonautului flori și-i prind la gît o cravată roșie de pionier!

Alături de tovarășul Gheorghe Apostol, Gherman Titov ia loc într-un automobil deschis, ce străbate cu greu drumul printre șirurile de oameni care flutură în mînă stegulețe tricolore și roșii, buchete de trandafiri și crizanteme proaspete. Pe mașină se aștern rînduri, rînduri florile prieteniei și dragostei pentru iubitul oaspete, pentru gloriosul popor sovietic al cărui fiu este eroul cosmonaut care a efectuat măreața călătorie cosmică de 25 ore în jurul Pămîntului!

O atmosferă de sărbătoare se simte în întreg Bucureștiul. Piața Palatului R.P. Romîne, Calea Griviței cu șirurile de blocuri însorite ce se înalță semețe, noul cartier Floreasca, frumoasa clădire a Circului de Stat, bulevardele Ștefan cel Mare și Mihai Bravu, noul cartier Vatra Luminoasă — locuri vizitate în după-amiaza zilei de 14 octombrie de Gherman Titov — au răsunat de aplauzele și uralele miilor de bucureșteni ieșiți în întîmpinare.

Cosmonautul a admirat nenumăratele construcții noi, adevărate flori de piatră ce au răsărit peste tot în ultimul timp.

(Continuare în pag. 5-a)

Rezultate rodnice

Prin telefon pentru Scînteia pionierului

Odată, V. I. Lenin, stînd de vorbă cu copiii în Piața Roșie din Moscova, le-a spus:

— Și copiii, proletari în devenire, trebuie să ajute Revoluția.

Dacă ar trăi V. I. Lenin i-ar vedea azi pe copii, s-ar bucura aflînd că pionierii sînt bune ajutoare ale constructorilor comunismului. Aceasta se observă mai ales acum, în ajunul celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

Pionierii raportează despre activitatea lor. Nu se poate enumera tot ce au făcut copiii. Numai pionierii regiunii Leningrad au strîns atîta fier vechi, încît din el pot fi turnate mai mult de 100 de kilometri din conducta de petrol „Drujba". De-a lungul drumurilor, în grădini și în parcuri, pionierii leningrădeni au sădit 9.700 de arbori, 180.000 de arbuști. Pionierii au construit singuri 478 terenuri sportive, au deschis 148 de cluburi ale „Zilei libere", 63 de teatre pionierești, au creat 59 de ansambluri de cîntece și dansuri.

Pe pășunile îndepărtate de munte muncesc crescătorii de vite din Gruzia. Pentru ei, pionierii republicii au creat 210 colțuri roșii, 140 biblioteci mobile, au dat 300 de reprezentații artistice. În 1.800 de școli din Gruzia au fost create colțuri ale prieteniei internaționale. Copiii corespondează cu cei de o seamă cu ei din republicile unionale și țările lagărului socialist.

În Republica Letonă au fost deschise 630 de muzee școlare, săli, colțuri „Lenin". Copiii se străduiesc să învețe cît se poate de bine. Ajutînd pe comsomoliștii de la sate, tinerii letoni au crescut 14.363 de viței, 123.663 iepuri, 353.118 găini, gîște, rațe. Pionierii școlii din Neretsk au creat un nou soi de porumb — „hibridul din Neretsk".

Tinerii turiști sînt cercetașii economiei naționale. În vara aceasta au pornit în excursie prin regiunea Ivanovo 1.500 de detașamente expediționare.

Alte și alte vești sosesc mereu la redacție. Pionierii din satul Krasnîi Zavod, din ținutul Krasnoiarsk au plantat 12 hectare de sfeclă de zahăr. Ei au obținut o recoltă nemaipomenită în acele locuri — cîte 500 chintale la hectar. Pionierii școlii de 8 ani din Scerbakovsk îngrijesc plantațiile tinere din pădure. Ei au plivit 30 de hectare de puieți.

Lista acțiunilor frumoase ar mai putea fi continuată la nesfîrșit, pentru că nu există unitate pionierească unde copiii să nu pregătească daruri Congresului.

Cei mai buni dintre cei mai buni pionieri vor veni la Moscova la 17 octombrie. Ei îi vor saluta pe delegații Congresului!

15 octombrie 1961.

LARISA URALOVA
de la „Pionierskaia Pravda"

Din viața pionierească

Activitatea cultural-artistică

Una din preocupările activului pionieresc trebuie să fie și activitatea cultural-artistică. De aceea, propunerile pe care le fac pionierii în adunările de alegeri, programele de activități trebuie să aibă în vedere și această activitate importantă. La activitatea cultural-artistică trebuie să participe toți pionierii și școlarii.

In multe unități de pionieri se organizează acțiuni pionierești pentru cunoașterea diferitelor episoade din lupta dusă de oamenii muncii sub conducerea partidului. E bine să se ...eze pen- oamenii... vizi- cii sub conducerea partidului, la casele memoriale. Este necesar ca aceste vizite să fie bine pregătite, pionierii trebuind să cunoască din timp aspectele asupra cărora se vor opri mai mult în timpul vizitei, recomandîndu-li-se ce cărți să citească despre aceiași perioadă, ce filme să vizioneze.

Activitatea cultural-artistică este foarte complexă. Concursul cultural-artistic ocupă o bună parte din această activitate. Concursul fiind permanent, permanentă trebuie să fie grija fiecărei unități de a aduce mereu ceva nou: o brigadă artistică de agitație, o formație de teatru de păpuși, echipă de dansuri populare și, neapărat, mai mulți, tot mai mulți pionieri din unitate atrași în activitatea cultural-artistică.

In multe unități s-a statornicit obiceiul ca, la diferite sărbători — 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie — sau după o vizită într-o întreprindere, într-o gospodărie agricolă colectivă pionierii să dea serbări. La fel, pe scenele căminelor culturale, programele artistice date de pionieri sînt mult admirate de colectiviști. Drumul pînă aici e însă mai lung. Grupa, detașamentul trebuie să organizeze o serie de acțiuni cultural-artistice care să pregătească viitoarea serbare. In primul rînd, adunările de grupă să cuprindă învățarea unui cîntec. Astfel, „repertoriul" se mărește. Apoi mai sînt și concursurile pentru „Cel mai bun recitator", „Cel mai bun solist", la care iau parte majoritatea pionierilor și școlarilor. De asemenea, e cunoscut că pionierii învață cu entuziasm cîntece și poezii închinate patriei și partidului, jocuri pionierești. Activitatea cultural-artistică să-i cuprindă pe toți pionierii și școlarii din unitate — iată ce trebuie să urmărească activul pionieresc. Ea trebuie să fie cu adevărat o activitate permanentă, de masă.

Vizionarea unui film este întotdeauna binevenită. Dar nu numai atît. După ce ați vizionat, de pildă, filmul romînesc „Mingea" sau cel sovietic „Serioja", e bine să discutați, să analizați conținutul lui de idei, comportarea eroului principal, să vă amintiți de alte filme pe aceeași temă. Tot o discuție asemănătoare se poate organiza și după vizionarea unei piese de teatru sau a unui spectacol ... televiziune. ... un loc ... ocu- Recenzia e cea mai răspîndită formă. Mai sînt apoi discuțiile asupra cărților. Ele pot fi organizate pe teme ca: „Cum aș fi procedat în locul lui Trubaciov ?", „Volodia Dubinin a fost numai un băiat curajos ?" etc. Și un simpozion literar se poate organiza! Un pionier prezintă aspecte din viața și activitatea unui scriitor — Mihail Sadoveanu, de exemplu — alții citesc fragmente din opera sa, se dramatizează și se interpretează în adunare unele pasaje. Simpozionul poate să fie și mai interesant dacă desenatorii vor organiza o mică expoziție de desene privind felul cum au văzut ei chipul unor eroi, diferite episoade din opera scriitorului.

JOCURI

Paznicii fanioanelor

De-a lungul laturilor scurte ale terenului se trasează două linii care reprezintă „orașele". După una din aceste linii se așază jucătorii, iar dincolo de cealaltă linie se pun fanioane (după numărul jucătorilor). Pe teren, între liniile „orașelor", se află, pînă la 5 „paznici". Sarcina jucătorilor este de a aduce toate fanioanele în „orașul" lor, iar a „paznicilor" — de a-i împiedica să facă acest lucru. In timpul incursiunilor ei ating jucătorii adverși cu mîna. Jucătorul atins se oprește pe loc. El poate fi scăpat de echipierii lui, care la rîndul lor îl ating cu mîna în timpul incursiunilor. Dacă „paznicul" atinge pe un jucător care are un fanion, îi ia prada și pune fanionul într-un pătrat desenat pe pămînt în mijlocul laturii lungi a terenului. Unul din „paznici" este însărcinat cu paza acestor fanioane. Jucătorii încearcă să le răpească și pe acestea. „Paznicii" înving, dacă reușesc să ia cinci fanioane din cele răpite de jucători; victoria revine jucătorilor, dacă aduc în spatele liniei lor toate fanioanele, în afară de patru care pot rămîne în stăpînirea „paznicilor".

Alegerea președintelui de detașament

VESELIE ENTUZIASM DRAGOSTE de MUNCĂ

De cîteva zile, micii școlari din clasa a II-a știau că în detașamentul prietenilor lor din-tr-a VI-a se fac pregătiri deosebite. Mereu îi găseau discutînd, ba despre jurnalul de detașament, ba citind din Regulamentul organizației de pionieri, ba învățînd cîntece și poezii despre patrie și partid, ba împodobind clasa sau aranjînd Camera pionierilor.

...E senin. O zi de toamnă caldă, luminoasă. Pionierii, îmbrăcați cu bluze strălucitor de albe, cu cravatele frumos călcate, sînt veseli. La sunetul ...goarnei orice zgomot încetează ... clipă careul este per- de detașament ... întîi președin- „Detașamentul este gata pentru începerea adunării de alegere a președintelui de detașament..."

Sînt multe de spus despre activitatea desfășurată de detașament pînă acum. Fiecare pionier își aduce aminte de alte și alte acțiuni interesante, adunări frumoase, întîlniri cu fruntași în producție, vizite în întreprinderi și pe ogoarele gospodăriei agricole colective. Despre toate acestea vorbește și președinta de grupă Corb Maria. Dar și mai vii devin discuțiile atunci cînd începe să se facă propuneri pentru viitorul program de activități al detașamentului. Cu propunerile lui Pincotan Vasile sau Fees Valeria, ale lui Klein Vera sau Szabo Ștefan sînt cu toții de acord. Și este firesc. Cu toții doresc să viziteze fabrica „Avîntul" și pe cea de confecții, să organizeze o adunare interesantă în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Cît privește îndeplinirea condițiilor pentru obținerea distincțiilor pionierești cu toții au hotărît să se străduiască pentru a le merita. Și astfel s-au notat alte și alte idei interesante, propuneri noi...

— Propun ca președintă a detașamentului nostru să fie Szőke Anamaria. O cunoaștem bine. Ne este dragă pentru că e o bună colegă. Învață bine. Cu toții o respectăm... — a început pioniera Corb Maria.

Propunerea ei exprima de fapt părerea tuturor pionierilor din detașamentul celor două clase a VI-a de la Școala de 7 ani nr. 4 din Oradea. Așa că, luînd cuvîntul, mulți alți pionieri au susținut propunerea Mariei. Și Anamaria a fost aleasă președintă! Alături de ea, pionierii detașamentului se vor strădui să ducă o cît mai frumoasă și interesantă activitate.

E. TOFAN

Detașamentul este gata pentru începerea adunării de alegere a președintelui de detașament!

Cu toții aprobăm propunerea Mariei! Sîntem de acord ca...

...pioniera Szőke Anamaria să fie președinta detașamentului nostru!

Alături de noul colectiv de conducere al detașamentului, pionierii se vor strădui să desfășoare o activitate cît mai interesantă, cît mai rodnică.

După o lună de şcoală

Deşi a trecut numai o lună de cînd a început şcoala, în jurnalul unităţii de pionieri de la Şcoala medie „Aurel Vlaicu" din Breaza sînt consemnate nenumărate acţiuni. Una mai frumoasă decît alta. Încă din primele zile de şcoală, pionierii au început o luptă hotărîtă împotriva notelor proaste, a mediocrităţii la învăţătură. Din iniţiativa colectivului de conducere al unităţii, în fiecare detaşament s-au organizat adunări cu teme referitoare la învăţătură. În detaşamentul doi de pildă, din clasele a V-a, tema adunării a fost: **„Studiul individual — cheia succeselor la învăţătură"**. La această adunare mulţi pionieri au arătat cum învaţă ei. În detaşamentul patru, din clasele a VII-a, pionierii au discutat **„De ce este necesar să-ţi întocmeşti şi să respecţi programul zilei"**. Notele de 9 şi 10 ce abundă în catalogul fiecărei clase te conving că pionierii acestei unităţi sînt hotărîţi să obţină rezultate din cele mai frumoase la învăţătură. Păunescu Monica, Pavelescu Sanda, Bran Ion, Găvănescu Gabriela, Giauş Virginia, Olaru Mihaela sînt numai cîţiva dintre numeroşii pionieri cu care unitatea se poate mîndri.

O altă însemnare din jurnalul unităţii se referă la prietenia strînsă dintre pionieri. În a treia zi de şcoală, Senic Antonina, din clasa a VI-a, s-a îmbolnăvit şi a fost nevoită să stea cîteva zile în staţionarul internatului. Aceasta însemna ca Antonina să rămînă cu lecţiile în urmă. Dar nu s-a întîmplat aşa. Colegele ei de clasă, Grădinaru Rodica şi Păun Leontina, au fost în fiecare zi la ea, i-au arătat lecţiile, au rezolvat împreună probleme la matematică, exerciţii la romînă şi rusă... Atunci cînd Antonina a venit la şcoală, profesorii au fost plăcut impresionaţi: cu toate că fusese bolnavă, ea era „la zi" cu toate lecţiile!.

În cinstea alegerilor pionereşti, clasele au fost împodobite cu ghivece de flori, cu fotomontaje. În fiecare detaşament au apărut gazetele de perete. În articole, pionierii vorbesc despre primele succese obţinute la învăţătură, despre formarea brigăzii artistice, despre roadele culese de micii naturalişti pe lotul experimental. Trebuie să ştiţi că, în această lună, micii naturalişti au dat internatului şcolii legume şi fructe în valoare de peste 1 000 lei.

În detaşamentul 1, din clasa a IV-a, pionierii au sărbătorit-o pe Ciorănic Dalia care, participînd la concursul despre primul cosmonaut, organizat de Radio-Moscova, a primit premiul I. Întregul detaşament se mîndreşte cu fotografia ce poartă autograful lui Iuri Gagarin.

În jurnalul unităţii mai sînt multe asemenea însemnări. În paginile lui se vorbeşte şi despre adunarea **„Vizitînd noile construcţii din Capitala patriei noastre"**, organizată de detaşamentul trei, despre trecerea unor condiţii pentru obţinerea distincţiilor pionereşti, despre adunările de alegeri, despre întrecerile sportive organizate între detaşamente...

Noi le dorim pionierilor din Breaza, regiunea Ploieşti, ca şi în lunile următoare să obţină rezultate la fel de frumoase atît la învăţătură cît şi în activitatea pionierească.

DAN POPA

S-a deschis cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

(Urmare din pag. 1-a)

Congresul a alcătuit organele de lucru ale congresului — prezidiul, secretariatul, comisiile de redactare şi validare.

Cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. va discuta următoarele probleme:

1. Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. — raportor Nikita Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.;

2. Raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S. — raportor Alexandr Gorkin, preşedintele Comisiei de revizie;

3. Proiectul de Program al P.C.U.S. — raportor Nikita Hruşciov;

4. Cu privire la modificările în statutul P.C.U.S. — raportor Frol Kozlov, secretar al C.C. al P.C.U.S.;

5. Alegerea organelor centrale ale partidului.

Această ordine de zi, anunţată încă din ianuarie 1961, a fost aprobată de delegaţii la Congres.

Delegaţii la Congres reprezintă peste 9.700.000 de membri şi candidaţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Printre ei se află activişti de stat şi de partid, din cei mai de seamă din ţară, muncitori şi colhoznici fruntaşi, oameni de ştiinţă, reprezentanţi ai forţelor armate sovietice, scriitori, artişti şi oameni de multe alte profesii — constructori activi ai societăţii comuniste.

Lucrările Congresului continuă.

Toamnă bogată

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Unirea" din comuna Stoeneşti, raionul Caracal, unde culesul porumbului este în toi, pretutindeni vezi cravate roşii. În cîntece şi voie bună, pionierii muncesc cu însufleţire. Iniţiativa a pornit de la pionierii celor două şcoli de 7 ani din comună.

8 octombrie. *O dimineaţă însorită de toamnă. În curtea şcolii multă animaţie, toboşarii şi trompetiştii anunţă plecarea. Autocamioanele gospodăriei pline cu pionieri au pornit spre loturile de porumb stabilite pentru a fi culese. Vocile copiilor predomină peste tot. „Republică măreaţă vatră" — cuvintele cîntecului se împletesc cu sentimentele de dragoste şi entuziasm ale copiilor ce au pornit spre tarlalele gospodăriei. La locul de muncă pionierii au fost împărţiţi pe grupe. Rîndurile de porumb culese de către copii scădeau mereu, iar grămezile de porumb se înălţau tot mai iute printre rînduri. În altă parte pionierii încărcau coşurile cu porumb auriu şi cu ştiuleţi mari. Pretutindeni veselie. Pionierele Mihale Ecaterina, Mane Dorina cîntau melodii populare, în alt loc Nilculeţ Gheorghiţa, Iaciu Elena, Pitule Nicolae şi alţi pionieri îndemnau la întrecere pe micii culegători. Timpul s-a scurs repede. Era ora 14 cînd munca a luat sfîrşit. Preşedintele gospodăriei colective i-a felicitat pe pionieri şi le-a mulţumit pentru ajutorul pe care l-au dat la strînsul recoltei. Satisfacţia a fost la fel de mare pentru fiecare dintre pionieri. Pe feţele lor se putea citi mulţumirea şi fericirea pentru contribuţia lor la înflorirea gospodăriei lor dragi, la viaţa nouă şi fericită a satului.*

RODICA ALBU

Pe cine am propus.

In joc pot intra 8—10 copii. Conducătorul jocului numeşte un copil care să iasă din cameră. In lipsa lui, stabileşte cu restul copiilor care dintre ei să fie ghicit de cel de afară. Apoi, copilul de afară este chemat înăuntru. El trebuie să pună celor din cameră 6 întrebări indirecte şi una — ultima — directă. Dacă întrebările au fost puse bine, înseamnă că copilul va fi ghicit şi trebuie să iasă afară în locul celui ce a ghicit. In cazul în care copilul nu a fost ghicit, jocul se ia de la început. Ce întrebări pot fi puse? Este pionieră, sau pionier? Este politicos cu fetele? Are note bune la matematică? Ii place sportul? Recită frumos? etc.

După cele 6 întrebări indirecte, se pune întrebarea directă: e Nicuşor? Sau: e Maria? Dacă răspunsul e afirmativ, copilul care a fost ghicit ia locul celui care a pus întrebările, şi jocul reîncepe.

La noi în sat

Hai să vedeţi, la noi în sat
O şcoală nouă s-a-nălţat.
Şi-i mîndră, străluceşte-n zori
Ca soarele ieşit din nori.

Spre ea ne îndreptăm, copii,
Cu cărţi, cu joc, cu bucurii,
Cu dragostea care ne leagă
De ea, de patria întreagă.

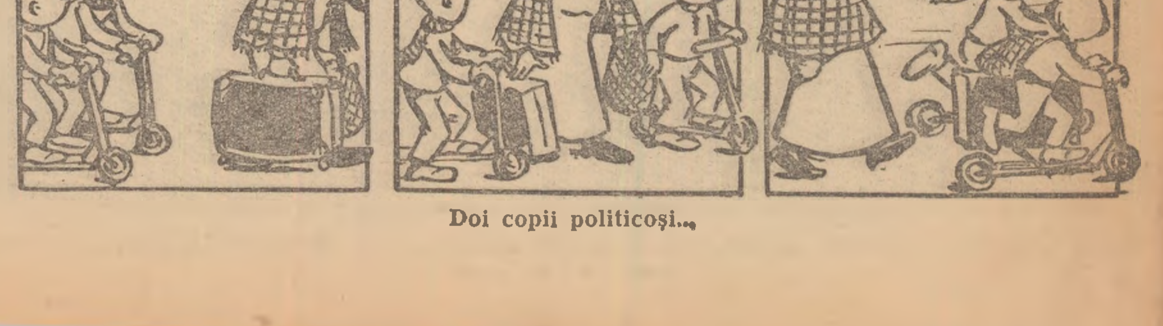
M. NEGREA

Un punct din programul zilei

Desigur că fiecare dintre voi are un program al zilei în care v-aţi propus timpul necesar pentru învăţătură, odihnă, joc. Acest program trebuie respectat zilnic. El trebuie să cuprindă, printre altele, şi un punct foarte important: grija faţă de ordine.

Cînd veniţi de la şcoală, dezbrăcaţi-vă de uniformă singuri. Aveţi grijă ca în fiecare seară să vă controlaţi uniforma dacă este curată, dacă nu-i şifonată, dacă nu-i lipseşte nasturi. Apoi, curăţaţi-vă încălţămintea şi, în cele din urmă, puneţi-vă toate lucrurile în ordine, la locul lor. In felul acesta, cînd vă veţi scula dimineaţa le veţi avea pe toate la îndemînă. Aşa, scutiţi pe mama sau pe fraţii voştri mai mari să se ţină mereu după voi. Căutaţi, copii, să vă îngrijiţi singuri îmbrăcămintea, să fiţi ordonaţi, să aveţi o ţinută cît mai corectă.

Doi copii politicoşi..

Cu toamna la PALAZU MARE

Toamna, punctuală ca întotdeauna, a poposit și în așezarea de pe malul Siutghiolului cel limpede ca cristalul. Darnică, dar exigentă, a inspectat mai întîi ogoarele colectivei, i-a cercetat — zîmbitoare — pe colectiviștii cei harnici înșirați la muncă printre lanurile de porumb sau la adunat roșiile mari și... roșii din grădină. Mulțumită de cele văzute, toamna s-a statornicit și la Palazu Mare și, aciuindu-se în pomi și peste cîmpuri, și-a spus:

— Aci e de mine!

Și a rămas.

Roșiile mari, frumoase sînt sortate și așezate în lăzi — întocmai cum vor arăta pe piață, la oraș.

SCURTA DISCUȚIE

— Spune-mi, te rog — i-am solicitat un scurt interviu toamnei — cum ai regăsit comuna?

Toamna, vădit încurcată, a stat o clipă să chibzuiască. Apoi, mi-a zis:

— Parcă e și parcă nu e Palazu Mare pe care l-am lăsat anul trecut...

— Cum așa?

— Păi, privește! Vezi casa ceea?

— O văd...

— Ce zici de ea?

— O casă... din chirpici... învelită cu stuf...

— Aceea e o casă ce s-ar cuveni păstrată încă multă vreme... Să rămîie peste ani și ani...

Am privit-o mirat. Toamna mi-a citit pe chip întrebarea ce i-aș fi pus-o și mi-a dat răspunsul:

— Casa asta, numai în urmă cu 10 ani, era cea mai frumoasă casă din sat...

Am zîmbit.

— Nu rîde — a continuat toamna, serioasă. Așa e, cum îți spun. Pe-aci, pe aceste meleaguri, împărățea bordeiul. Turci, romîni, tătari... Toți locuiau în bordeie... Colectiva însă, printre alte minuni, a făptuit-o mai întîi pe aceasta: omul să trăiască omenește, într-o casă în care lumina să facă trai bun cu aerul curat, cu mobila modernă.

Ne-am oprit, în tăcere, amîndoi privirea peste sat, peste casele înflorite în ultimii ani... Și cea mai puțin „modernă" este de 1.000 de ori mai frumoasă, mai încăpătoare decît casa care, numai 10 ani în urmă, era *cea mai frumoasă casă din sat*... Și am zis: da, toate astea-s minuni, dar minuni ale omului.

ECHIPA A II-A

Cu toamna la braț, am poposit în mijlocul colectiviștilor din echipa a II-a, brigada legumicolă nr. 1. Colectiviștii sortau, tocmai, niște roșii de... să le mănînci cu ochii! Utemista Nuri Leman, sprintenă, cu ochii puțin migdalați, ne-a ieșit în întîmpinare.

— Merge treaba?

— Merge... strună! Nu prididim însă, de loc. Toamna aceasta a adus belșug de roade în colectivă...

Toamna modestă, s-a apărat:

— Nu, nu! Nu eu am adus acest belșug de roade, ci voi, colectiviștii... Hărnicia, priceperea voastră au creat acest belșug...

— Și unde trimiteți frumusețea aceasta de roșii?

— La Constanța!... Legumele noastre sînt foarte prețuite pe piață. Toată vara, prin cele 4 chioșcuri ce le avem în oraș, am valorificat roșii, ardei, cartofi... cum n-a mai adus nimeni pe piață!

Mîndria pentru rezultatele frumoase obținute în muncă de colectiviști, îmbujorase chipul ei.

MAI TREBUIAU HAMBARE...

De pe cîmp — la sediul colectivei, la hambare. Aci, cît vezi, numai porumb. În căruțele cu vîrf încărcate, în hambarele doldora, în grămezile de lîngă hambare...

Magazionerul, la cîntarul-basculant, abia de pridideşte. Transpirat, privește cu coada ochiului la cîrdul lung de căruțe care tot cară și cară porumbul de pe ogoare.

— Mai aveți unde-l pune?

— Îi găsim noi loc... — îmi spune un colectivist. Dar ar mai fi trebuit hambare...

— La anul o să fiți mai precauți...

— Noi ne-așteptam la o recoltă bună și-n acest an, dar ea a întrecut așteptările noastre...

PESTE 500!

Discutam cu tovarășul Bileca, președintele colectivei:

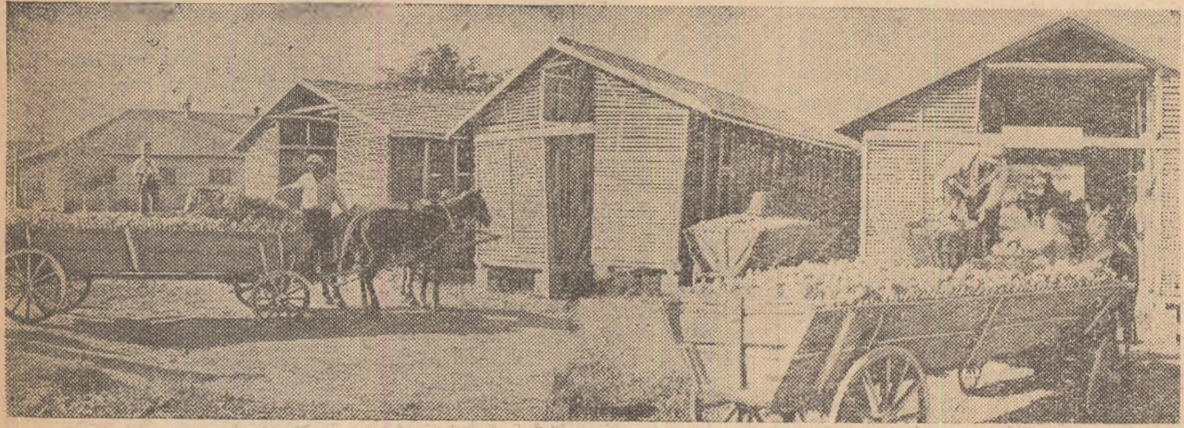
— Acum, cînd se dă zor cu strîngerea recoltei, e greu să-i afli pe colectiviști, să stai de vorbă. Vă rog pe dv., care este media zilelor-muncă făcute de colectiviști?

— Media? E cam nepotrivit spus... În orice caz, foarte multe familii de colectiviști — accentuez: foarte multe! — au peste 500 zile-muncă... Așa sînt colectiviști ca Mihai Stănică, din brigada legumicolă, Lipa Iacob — care are peste 600 zile-muncă, — familia Belcîz, Nuri Ismail, cu aproape 700 zile-muncă... În general, colectiviștii noștri — toți — sînt oameni harnici, pricepuți...

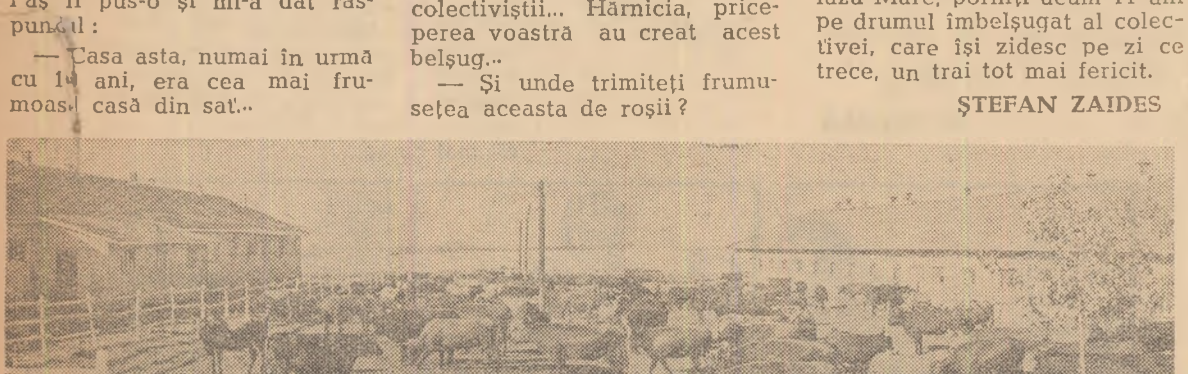
★

Notele acestea, scurte, prinse din fuga condeiului pe carnetul meu de reporter, vi le-am redat și vouă, micii mei cititori. Aceste note de reporter arată numai cîteva aspecte din noua viață a colectiviștilor din Palazu Mare, porniți acum 11 ani pe drumul îmbelșugat al colectivei, care își zidesc pe zi ce trece, un trai tot mai fericit.

ȘTEFAN ZAIDES

Căruțele, pline ochi cu știuleții mari și aurii, tot vin și vin... Hambarele gem de roade.

Toamna a găsit, anul acesta, la colectivă, un număr dublu de vaci de lapte. Și, după cum vedeți, toate sînt de rasă.

FOTOGRAFIA de la PANOUL de ONOARE

Constantin ajunse primul la poarta uzinei. Ca de obicei, își aștepta cei doi frați. Între timp, un muncitor se apropie de el și-i zise:

— Strașnic băiat e fratele tău, Gheorghe. Nu se lasă de loc. Ai văzut, astăzi i-au pus fotografia la panoul de onoare al fruntașilor pe uzină!

— Astăzi? N-am văzut încă nimic...

— Du-te și te uită, și-o să te minunezi de ce se scrie despre el.

Fără să mai zăbovească, Constantin se apropie de panoul de onoare. Privi fotografia fratelui său. „Șeful de echipă de la secția montaj, comunistul Gheorghe Terecoasă, începu el să citească explicația de sub fotografie, nu este numai un muncitor care depășește zilnic sarcina de plan, ci și un inovator cu care uzina noastră se mîndrește..."

Nemaiavînd răbdare să aștepte, Constantin se îndreptă spre platforma de montare a vestitelor sonde 4 L.D., în întîmpinarea fratelui. Pe aleea principală, îl întîlni pe Stelian, un alt frate al său, mijlociul, maistru la turnătoria de oțel.

— Steliane, vino cu mine să-l felicităm pe Gheorghe. Fotografia lui e la panoul de onoare al uzinei!

Dar n-au făcut decît cîțiva pași și în fața lor iată-l pe Gheorghe! Amîndoi îi strînseră mîna cu putere...

Cei trei frați se îndreptară apoi spre casă. Ca de obicei, pe drum discutau despre munca lor din uzină. Gheorghe era fericit. In ziua aceea, împreună cu echipa lui, obținuse o mare victorie: terminase de montat o nouă sondă cu aproape o săptămînă mai devreme!

Stelian povesti despre ucenicii din secția sa care învață tainele meseriei de turnător în oțel. Tînărul maistru se străduiește să-i învețe pe băieți cît mai multe, să le dezvolte dragostea, pasiunea pentru meseria de turnător. Stelian se poate mîndri cu tinerii care au învățat meseria de la el.

O clipă, Constantin rămase pe gînduri:

— Voi povestiți despre atîtea lucruri interesante... Dar eu... despre ce să vă vorbesc? Ca electrician de întreținere, trebuie să repar cît mai repede orice defecțiune electrică, încît cuptoarele să meargă în plin. Altceva...

— Și e puțin lucru acesta?! De tine și de tovarășii tăi depinde în mare măsură realizarea și depășirea planului de producție. Și tu ai despre ce să povestești, Constantine! spuse unul dintre frați. Și meseria ta e tot atît de frumoasă ca a noastră. Ți-amintești?... Acum cîteva zile!... O reparație care în mod normal ar fi durat două ore, voi ați făcut-o într-o jumătate de oră. Astfel, producția n-a stat pe loc. Este puțin acest lucru?

...Astăzi, la Uzinele „1 Mai" din Ploiești nu există muncitor care să nu-i cunoască pe frații Terecoasă: toți trei sînt muncitori fruntași în producție, oameni de nădejde.

RADU POPA

Pe marea Bicazului...

— Din carnetul reporterului —

De cînd s-a născut, acolo, în satul Buhalnița, Ion Roibu s-a obișnuit să vadă Bistrița. Luminoasă și liniștită, oglindindu-se în razele soarelui de vară, întunecată și furioasă în zilele triste de toamnă cu ploaie și vînt. Oricum ar fi fost însă, Bistrița îi era dragă. Zile întregi pleca, împreună cu tatăl său, cu plutele pe Bistrița... Dar iată că a venit timpul să plece în militărie. Armata a făcut-o la marină. Pe Dunăre. Acolo, Ion Roibu a învățat marinăria. Între timp, la Bicaz, se ridica hidrocentrala. Întors acasă, a lucrat o bucată de vreme la Bistricioara, pe o dragă refulantă.

Apoi, după închiderea barajului, apele Bistriței au început să crească, au apărut și primele ambarcațiuni iar viața lui, a lui Ion Roibu, și-a schimbat cursul întocmai ca apele Bistriței.

Cînd s-au întîmplat toate acestea? La 1 iulie 1960, ziua de naștere a lacului de acumulare. Această dată, Ion Roibu o spune cu intonația cu care, de obicei, rostesc oamenii data nașterii lor. Într-un fel, 1 iulie 1960 este și pentru el tot o zi de naștere. Pentru că de fapt, adevărata biografie a fostului plutaș Ion Roibu începe la această dată.

L-am văzut conducînd o șalupă. Era îmbrăcat în uniformă marinărească și pe chipiu am citit: „Navrom-Bicaz". Tatăl utemistului Ion Roibu, bătrînul plutaș, și-a schimbat și el meseria: este paznic la filtrele de apă.

„Acum plutele sînt remorcate de șalupe sau de alte ambarcațiuni, care le aduc de sus, de la Poiana Teiului, pînă la noi, aici, la Bicaz" auzeam cuvintele însuflețite ale tînărului marinar Ion Roibu.

...Este o după-amiază frumoasă, cu soare tîrziu de toamnă. Vaporul care transportă pasagerii spre noile localități răsărite pe cele două maluri ale Bistriței străbate apele ei supuse. Ne oprim la fiecare comună. Pînă la „coada lacului" — cum spun localnicii — mai avem de mers încă o oră și trei sferturi. Peste tot, împrejur, se vede c-a venit toamna: dealurile își îmbracă haina ruginie. Singur Ceahlăul este încă verde, iar spre vîrf, cine știe, poate are chiar zăpadă...

Mă gîndesc la oamenii zilelor noastre. La cei care-au ridicat barajul și-au supus Bistrița făcînd-o să-și reverse luceferii de lumină în casele oamenilor, la muncitorii fabricii de ciment, la constructorii marei noastre hidrocentrale. La atîția oameni noi, crescuți și educați de partid.

N. SKIBINSKY

Vizita în țara noastră a cosmonautului Gherman Titov

(Urmare din pag. 1-a)

Sîmbătă după-amiază, pilotul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov a fost primit, la Palatul R.P. Romîne, de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat. Lui Gherman Titov i s-a înmînat, în cadrul unei solemnități, Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a, pentru contribuția adusă cauzei păcii și socialismului prin fapta sa de eroism — efectuarea celui de al doilea zbor cosmic în jurul Pămîntului pe bordul navei sovietice „Vostok-2".

Reprezentanți ai oamenilor muncii din Capitală s-au întîlnit sîmbătă după-amiază cu cosmonautul Gherman Titov la mitingul care a avut loc în sala Palatului R.P. Romîne.

Mitingul a fost deschis de tovarășul Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., care a dat cuvîntul tovarășului Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R.

Au rostit apoi cuvîntări de salut maistrul oțelar Nicolae Domnișan, prof. ing. Remus Răduleț și studenta Eleonora Toma.

Primit cu ovații de asistență, a luat cuvîntul cosmonautul Gherman Titov.

Mitingul s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de însuflețită.

În cursul zilei de duminică, maiorul Gherman Titov a făcut o vizită în regiunile Ploiești și Brașov.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a oferit duminică seara o recepție în cinstea cosmonautului Gherman Stepanovici Titov. În cadrul recepției, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au rostit toasturi tovarășul Gheorghe Apostol, prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne și cosmonautul Gherman Stepanovici Titov.

Luni dimineață, maiorul cosmonaut Gherman Titov a făcut o vizită la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn. Cu acest prilej, a fost prezentat filmul „Din nou spre stele", consacrat pregătirii și efectuării zborului navei cosmice „Vostok-2".

La 16 octombrie a.c., eroul cosmonaut, maiorul Gherman Stepanovici Titov s-a înapoiat în patrie.

Vizita sa în țara noastră a constituit un simbol al marii prietenii care leagă popoarele romîn și sovietic, o expresie a dragostei pentru oamenii sovietici care prin muncă pașnică împlinesc sub ochii noștri visul de aur al omenirii: Comunismul!

Din țara constructorilor comunismului

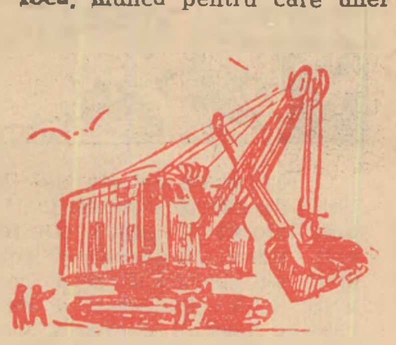

Excavatoare gigantice

E vorba de două excavatoare sovietice. Primul din aceste excavatoare dispune de 56 motoare electrice și are înălțimea unei case cu cincisprezece etaje. La tabloul de comandă și pe platformele superioare ale acestui gigant, se poate ajunge numai cu un lift special.

Această mașină neobișnuită, care înlocuiește munca a 15.000 săpători, lucrează în bazinul carbonifer Ceremhovo. Pentru transportul ei de la Uzina Novo-Kramatorsk pe șantier a fost nevoie de trei trenuri speciale!

Cel de al doilea excavator uriaș despre care e vorba, a fost construit de curînd la uzina constructoare de mașini grele din Sverdlovsk. Acesta este un excavator pășitor — cel mai mare de acest fel din lume. Cupa lui are o capacitate de 50 metri cubi, iar brațul 125 metri lungime. Excavatorul poate deplasa anual cîteva zeci de milioane metri cubi de rocă, muncă pentru care unei

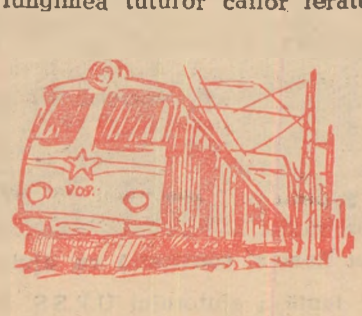

brigăzi formate din 20 de săpători, i-ar trebui un timp de... 2.000 de ani!

Calea ferată electrificată Moscova—Baikal

Calea ferată electrificată Moscova-Baikal, care a fost dată în funcțiune în întregime zilele acestea, constituie un dar al constructorilor sovietici, închinat celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

Electrificarea magistralei siberiene reprezintă o mare victorie — traseul ei avînd o lungime de aproximativ 5.500 km! Ca să înțelegem mai bine ce înseamnă aceasta, e destul să amintim un singur lucru: lungimea tuturor căilor ferate

electrificate din S.U.A. însumează doar 3.943 km!

Artera de cale ferată Moscova-Baikal are o mare însemnătate pentru economia țării. Ea dă posibilitatea să se lege direct Moscova cu Uralul, nordul Kazahstanului, Siberia apuseană și răsăriteană.

Ce alte avantaje prezintă electrificarea acestei căi ferate? De exemplu, dacă combustibilul trebuia transportat înainte din loc în loc, era nevoie de baze de alimentare. Acum nu mai e nevoie de așa ceva, ceea ce duce la realizarea unor economii de 18 milioane tone cărbuni pe an. În același timp, crește viteza trenurilor.

După cum se știe, locomotivele electrice sînt mult mai puternice decît cele cu aburi. Apoi, neavînd nevoie să fie alimentate cu apă și cărbuni, se obține o reducere a timpului de staționare în gări.

Trenurile de mărfuri vor ajunge la destinație cu 96 ore mai repede, iar cele de pasageri de două ori mai repede!

Case de odihnă colhoznice

Minunat e peisajul în mijlocul căruia se înalță cele trei clădiri cu un etaj ale Casei de odihnă „Colhoznicul" din localitatea Alusta-Crimeea.

Camerele luminoase, vopsite în culori vesele și avînd tot confortul necesar, își așteaptă oaspeții strălucind întotdeauna de curățenie.

Inițiativa a fost luată de două raioane ucrainiene — Melitopol și Simferopol — care au construit o casă de odihnă interraională pentru colhoznici în frumoasa stațiune climaterică de pe malul Mării Negre.

Zeci de mii de oameni și-au petrecut pînă acum concediul în această casă de odihnă. Printre aceștia au fost și Nadejda Snimșikova, crescătoare fruntașă de porci în colhozul „Steagul Roșu", fierarul Vladimir Gavrilișin din colhozu[l] „Kirov", tractoristul Piotr Ga[...]lobov din colhozul „Lenin" ș[i] mulți alții.

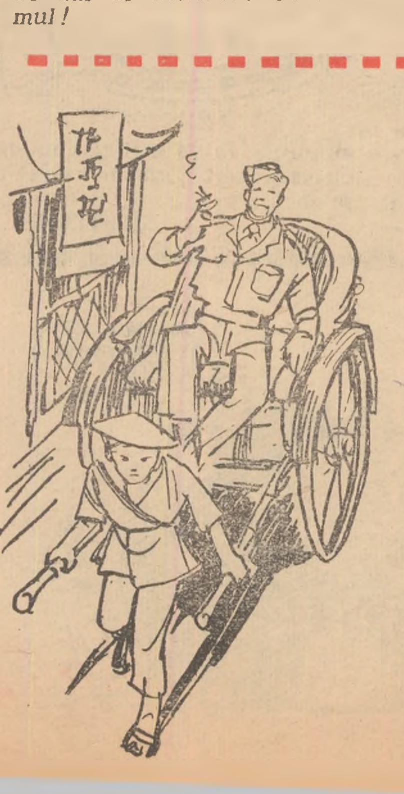
De remarcat că această in[i]țiativă — construirea de cas[e] de odihnă colhoznice — a d[e]venit acum un lucru obișnu[it] în Uniunea Sovietică. Ele sîn[t] ridicate în cele mai pitoreș[ti] locuri și oferă colhoznicil[or] condiții minunate de odihnă [și] recreație.

„Asigurarea unei copilării fericite pentru fiecare copil este una din cele mai importante și nobile sarcini ale construirii societății comuniste" se spune în proiectul de Program al P.C.U.S.

O atenție deosebită se dă școlilor cu internat. Aceste școli, al căror număr a c[...] considerabil în ultimul [...] au clase mari și lumino[ase] [bi]blioteci, secții de cor[...] ateliere, săli de sport, [...] și chiar cinematografe.

Fotografia înfățișează [...] pect din biblioteca Școl[ii] [...] nat nr. 7 din Moscova.

O ocupație...

Trecea zilnic pe bulevardul mare și plin de lume. Țușima nădăjduia cu ardoare că dacă nu azi, apoi într-o zi avea să-i surîdă și lui norocul. Cînd avea să fie acea zi, Țușima nu știa — dar era atît de sigur că își va afla și el o ocupație! Pentru că acesta era norocul pe care-l aștepta băiatul de 13 ani — să găsească o slujbă.

— Și ce-ai vrea să te faci, Țușima? — îl întrebau prietenii.

— Oho! — le răspundea băiatul — parcă îți poți alege?...

— Și dacă ar fi totuși, pe alese, ce-ai vrea să te faci?

Țușima rămînea o vreme cu ochii ațintiți undeva, spre înaltul senin al cerului. Abia într-un tîrziu le răspundea:

— Ehei, cosmonaut m-aș face!

— Cosmonaut!? — se minunau ceilalți.

— ...sau măcar pilot!

— Dar tu nu știi carte, Țușima!

Țușima rămînea iar pe gînduri. Ofta apoi:

— Așa-i, nu știu nici scrie, nici citi... Și pleca să-și vadă de-ale lui.

Colinda iar, și iar, și iar întreg orașul. Și pe unde nu încerca! De peste tot însă, era izgonit.

— Serviciu? — se răstea la el cîte-un negustor. Ești prea mic...

— Sînt voinic, pot munci! — se lăuda Țușima.

— Ha-ha-ha! — rîdea negustorul. Fugi d-aci, n-am pentru unul mai vîrstnic... Fugi că ești mic!

— Dacă-s mic, să mor de foame? — se răstea și Țușima. Dar pleca — n-avea încotro. În întreaga Japonie sînt zeci și zeci de mii de copii ca el. Ce să-i mai pui la socoteală pe cei vîrstnici — care nici ei n-au o slujbă.

Azi așa, mîine la fel. Zile și zile în șir. Cu ce se hrănea? Cu nimica, adesea. Cu extraordinar de puțin — mai întotdeauna.

Intr-o zi, însă...

Într-o zi, lui Țușima i-a „surîs" norocul. Un bătrîn ricșa a murit și patronul — un ins mic și rotofei, cu glas domol — l-a angajat pe Țușima.

— Trei sute de yen[...] te prinzi?

Țușima nu mîncase [...] zile. Abia putu să răsp[undă]

— Da... — deși [...] ăștia abia de-[...]i asi[...]

— Atunci [...]eci î[...] primești de mîncare[...]

★

— Acum, Țușin[...] ca ricșa. Îi duce [...] mai ales pe soldaț[i] [...] Lor le place cel m[...] Și apoi, e și ieftin[ă] [...]

Seara, Țușima [...] Trupul i s-a încov[...] de pe picioare i [...] Țușima însă, tot n[...] să se facă cosmon[aut] [...]tea, în puținele [...] somn, în vis, se ve[...] spre stele...

Ajutor prietenesc

Prof. Univ.
DUMITRU DUMITRESCU
Membru Corespondent al Academiei R.P.R.

Infăptuind în practică principiul marxist-leninist al internaţionalismului, poporul sovietic a ajutat şi continuă să ajute tînăra Republică Populară Romînă în construirea unei înfloritoare economii naţionale. La baza relaţiilor economice ale ţării noastre cu U.R.S.S. stă principiul ajutorului dezinteresat. Uniunea Sovietică nu leagă ajutorul său economic şi tehnic de nici un fel de condiţii politice care ar încălca suveranitatea statului nostru. Ajutorul acordat de Uniunea Sovietică urmăreşte ca ţara noastră să poată crea propria ei industrie atît pentru producerea mijloacelor de producţie — sectorul principal pentru construirea noii societăţi în ţara noastră — cît şi pentru producerea mărfurilor de consum.

Datorită acestui ajutor frăţesc, dezinteresat din partea U.R.S.S., Romînia, care încă în urmă cu un deceniu şi jumătate se găsea printre cele mai înapoiate ţări din punct de vedere tehnico-economic, prin eforturile poporului muncitor, al clasei muncitoare, sub conducerea partidului a devenit o ţară cu o industrie în plină dezvoltare şi cu o agricultură înfloritoare.

Generosul ajutor tehnico-ştiinţific al Uniunii Sovietice s-a manifestat sub diferite şi variate aspecte.

Uniunea Sovietică a acordat un ajutor frăţesc ţării noastre în proiectarea diferitelor instalaţiuni ca, de exemplu, proiectarea centralelor termoelectrice de la Paroşeni, Sîngeorgiu de Pădure, Borzeşti.

U.R.S.S. ne-a livrat sau este în curs de a ne livra utilaje şi materiale pentru 63 de întreprinderi industriale complete şi 3 secţii şi instalaţii. Valoarea maşinilor şi utilajelor importate din U.R.S.S. în perioada 1955—1959 se ridică la 3.673.000 ruble. Cu ajutorul U.R.S.S. au fost construite uzina cocso-chimică, fabrica de aglomerare a minereului de fier, furnalele de 450 şi 700 mc, un laminor de mare capacitate şi un bluming la Combinatul siderurgic Hunedoara, marele laminor de ţevi de la Roman, Fabrica de rulmenţi de la Bîrlad, Fabrica de antibiotice de la Iaşi, un reactor şi un ciclotron atomic etc

In scopul îmbunătăţirii valorificării ţiţeiului, U.R.S.S. ne-a livrat instalaţiile de distilare primară de la rafinăriile Borzeşti şi Teleajen, cu care se produc uleiuri superioare.

În industria chimică, U.R.S.S. ne-a ajutat la punerea în funcţiune a Combinatului chimic nr. 1, la construirea uzinei de acid sulfuric şi îngrăşăminte fosfatice de la Năvodari, la realizarea uzinei de sodă de la Govora, precum şi a uzinei de îngrăşăminte azotoase de la Roznov şi a Combinatului Borzeşti.

Realizarea construcţiilor hidrotehnice la un înalt nivel tehnic s-a putut asigura prin utilaje de înaltă tehnicitate.

Pentru dezvoltarea industriei uşoare, U.R.S.S. ne-a livrat utilajul complet pentru filaturile de la Botoşani, Lugoj şi „Teba" din Arad precum şi o serie de utilaje pentru mai multe topitorii de in şi cînepă. Pentru dezvoltarea industriei alimentare, Uniunea Sovietică ne-a livrat instalaţiile pentru fabrica de lapte praf de la Remetea, pentru fabrica de suc de fructe de la Rîureni, pentru fabrica de egrenat bumbac din Ciulniţa etc.

Colaborarea tehnico-ştiinţifică constituie o formă importantă a ajutorului U.R.S.S. Importanţa deosebită a acestui ajutor constă în faptul că ţara noastră poate beneficia de multiple realizări ale ştiinţei şi tehnicii obţinute în U.R.S.S.

Uniunea Sovietică ne-a transmis documentaţie tehnică, cu ajutorul căreia s-a putut trece la perfecţionarea producţiei de tractoare, maşini agricole, utilaj petrolifer, rulmenţi, autocamioane etc. Printre cele mai importante realizări menţionăm construcţia turbinelor cu abur de 50.000 kW, a cazanelor cu abur de 270 tone abur/oră, transformatoare etc.

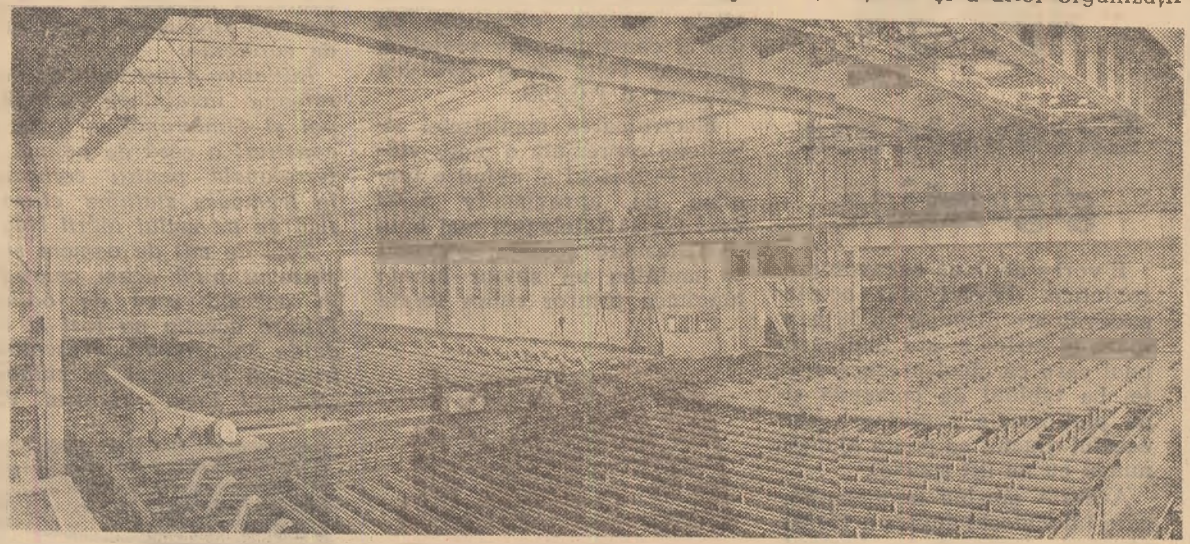
Ţara noastră a trimis specialişti romîni (muncitori calificaţi, tehnicieni, ingineri) în U.R.S.S. pentru a lua cunoştinţă de realizările tehnicii şi ştiinţei sovietice, de experienţa sovietică în producţie.

Pentru pregătirea cadrelor cu înaltă calificare, numeroşi studenţi au fost trimişi să studieze în institutele de învăţămînt tehnic superior din Uniunea Sovietică, în vederea obţinerii titlului de inginer sau candidat în ştiinţe.

Consilierii sovietici trimişi în ţara noastră au ajutat la ridicarea calificării muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor romîni.

De asemenea, a fost coordonată activitatea institutelor de cercetare ştiinţifică şi a altor organizaţii în rezolvarea problemelor ştiinţifice şi tehnice care prezintă interes pentru ambele ţări.

Ajutorul primit de Republica Populară Romînă din partea Uniunii Sovietice şi folosirea în mod creator de către ţara noastră a bogatei experienţe acumulate de poporul sovietic constituie un ajutor prietenesc dat de poporul sovietic poporului romîn pentru desăvîrşirea construcţiei socialismului în ţara noastră.

Fabrica de ţevi din Roman, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice

Din şiinţa şi tehnica sovietică

Intre 30 şi 1.500 milimetri

Despre rulmenţi, aţi auzit cu toţii. Aproape că nu există maşină, oricît de simplă, care să nu folosească rulmenţii. Ei sînt utili la avioane ca şi la maşinile de cusut, la combine ca şi la submarine, la biciclete ca şi la turbinele hidraulice.

Una din uzinele cele mai mari din lume, producătoare de rulmenţi, este Uzina nr. 1 din Moscova. Ea produce cca. 1.500 tipuri de rulmenţi. Cel mai mic tip are diametrul doar de 30 mm şi cîntăreşte numai cîteva zeci de grame iar tipul cel mai mare cîntăreşte 4.000 de kg şi chiar mai mult. Datorită calităţii excepţionale, produsele acestei întreprinderi sînt cunoscute în lumea întreagă. In Europa, Asia, America — pretutindeni găseşti rulmenţi ce duc faima întreprinderii. Ei vorbesc despre tehnica înaintată a Uniunii Sovietice, despre oamenii sovietici care i-au creat.

Prima operaţie care se face în procesul de elaborare a unui rulment este eboşarea. Apoi, pînă ca rulmentul să fie gata ambalat, urmează zeci şi zeci de operaţii complicate. Şi toate aceste operaţii — şi eboşarea, şi ambalarea, toate — se fac automat.

„Este fără discuţie, cea mai avansată uzină de acest fel din lume"... a fost nevoită să recunoască revista engleză de specialitate „Metalworking Production".

Proiectul liniilor automate a fost elaborat în uzină. Şi tot muncitorii uzinei au fost şi aceia care au dat viaţă acestor proiecte. De aceea, în continuare, revista de mai sus spunea: „Linia automată construită de muncitorii uzinei este o invenţie originală"...

Receptor de buzunar cu baterie solară

In mîinile fetei din fotografie se află un mic receptor cu semiconductori. El a fost construit în R.S. Cehoslovacă şi funcţionează pe bază de energie solară.

Bateria transformă energia solară în energie electrică şi serveşte drept sursă de alimentare pentru radio.

Păpuşi vorbitoare

In magazinele de jucării din Japonia au apărut păpuşi care rostesc nu numai cuvîntul „mama" şi „tata" dar spun şi o... poveste sau chiar cîteva poveşti. Secretul constă în aceea că în interiorul lor se află mici... magnetofoane!

Navele sar în mare

În ciuda tradiţiei de multe veacuri, de lansare a navelor construite în apă, de pe cală, inginerii polonezi au hotărît să „arunce" navele în apă lateral. Această nouă metodă de lansare a navelor în apă a stîrnit un mare interes în rîndul constructorilor de nave din diferite ţări.

CURIOZITAŢI

Cercetările arată că continentele Pămîntului „plutesc", mutîndu-se sub acţiunea rotirii globului pămîntesc spre apus şi spre ecuator. Groenlanda, de pildă, se îndepărtează de Europa cu 36 metri pe an! Distanţa dintre Washington şi Paris creşte pe an cu aproximativ 4 metri. Din anul 1926 pînă în 1933, Buenos-Aires s-a deplasat spre apus cu... 15 metri.

★

Munţii Himalaia cresc. Asta nu e de fel o născocire. Munţii Himalaia cresc, într-adevăr. Începînd din august 1955 — cînd a avut loc acolo un puternic cutremur — şi pînă în prezent, vîrfurile munţilor au crescut cu... 30 metri. Deocamdată lucrul acesta a fost constatat cu ajutorul aparatelor care dau măsurători exacte Dar dacă Munţii Himalaia vor continua şi pe mai departe să aibă o asemenea comportare, creşterea lor va fi simţită şi de... alpinişti!

★

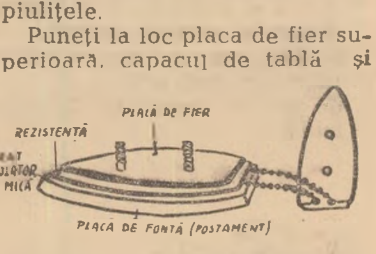
Radarul după cum se ştie, este o instalaţie foarte complicată, care permite să se determine distanţa, direcţia şi mărimea unor obiecte ce nu pot fi văzute cu ochiul liber şi nici cu ajutorul aparatelor optice obişnuite (binoclu, lunetă etc.).

Se constată că sînt şi unele animale care posedă o astfel de... instalaţie. Astfel, o anumită specie de ţipar, care trăieşte în rîul Nil, transmite prin coadă undele electromagnetice, cu ajutorul cărora el recunoaşte distanţa inamicului sau a prăzii de care se apropie.

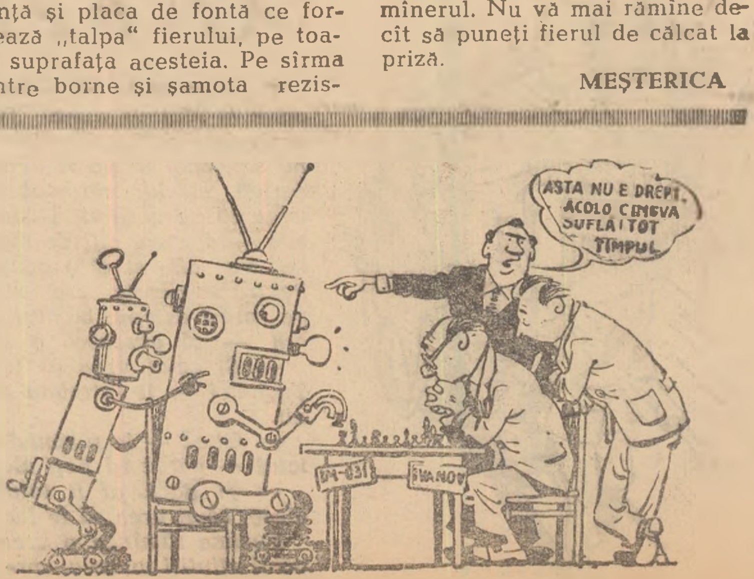
O rezistenţă stricată de la fierul de călcat, o puteţi foarte bine înlocui şi singuri. Desfaceţi fierul, deşurubînd cele două piuliţe care fixează mînerul. Ridicaţi mînerul şi daţi capacul maşinii deoparte. Găsiţi alte două piuliţe ce trebuie deşurubate şi apoi scoateţi placa de fier ce stă pe rezistenţă. Dezlegaţi de la borne firele rezistenţei vechi şi înlocuiţi-o cu cea nouă. Pe rezistenţă scrie dacă se foloseşte cu mică sau nu. Plăcuţele de mică se aşază în strat uniform ca grosime, între rezistenţă şi placa de fontă ce formează „talpa" fierului, pe toată suprafaţa acesteia. Pe sîrma dintre borne şi şamota rezistenţei puneţi izolatoarele pe care le-aţi primit de la magazin. Aveţi grijă ca legăturile capetelor rezistenţei cu cele două borne ale maşinii să fie cît mai bine făcute, înfăşurînd complet sîrma şi strîngînd bine piuliţele.

Puneţi la loc placa de fier superioară, capacul de tablă şi

mînerul. Nu vă mai rămîne decît să puneţi fierul de călcat la priză.

MEŞTERICA

Din poşta SĂPTĂMÎNII

„Să primim numai note foarte bune!" — aceasta este hotărîrea tuturor pionierilor şi şcolarilor de la Şcoala de 7 ani din comuna Gostavăţu, regiunea Oltenia. Hotărîrea lor se transformă cu fiecare zi în faptă.

Unitatea se mîndreşte cu pionierii Diaconescu Maria, Stănică Dumitru, Dima Viana, Gheorghe Victoria, Velea Dumitru şi alţii care au obţinut numai note de 10.

MARIA MANOLE
Instructoare superioară
Şcoala de 7 ani Gostavăţu, reg. Oltenia

Drumul ce şerpuieşte lin pe şosea pînă în apropierea pădurii e foarte frumos. Haina ruginie a toamnei a îmbrăcat şi pădurea noastră, iar ghinda căzută din stejarii înalţi, a ţesut covor, împreună cu frunzele. Peste 300 de pionieri din şcoala noastră au făcut zilele trecute, aci, excursii minunate. Cu acest prilej ei au strîns cantitatea de 2.500 kg. ghindă pe care au predat-o Ocolului Silvic. Pionierii din detaşamentul clasei a VII-a s-au dovedit cei mai harnici, căci singuri au strîns 600 kg. ghindă.

BARAGAN CORNELIA şi CONDURACHE GHEORGHE
Şcoala de 7 ani Bălteni, regiunea Iaşi.

[illegible] duminica. O zi caldă cu cer senin. Adunaţi în faţa şcolii aşteptăm cu nerăbdare să mergem la cules de porumb. Ne-am urcat în maşină şi iată-ne porniţi spre gospodăria agricolă de stat, cîntînd veseli.

Ajunşi pe tarla ne-am împărţit pe grupe şi ne-am luat la întrecere. Cine va strînge mai mult porumb? Cea mai harnică s-a dovedit grupa băieţilor şi a fetelor dintr-a V-a care au terminat culesul primii. Apoi, au venit în ajutor celor rămaşi în urmă şi într-un timp scurt au terminat cu toţii cele cîteva rîn[illegible] de porumb care mai [illegible] La plecare, am pornit cîntînd căci eram mulţumiţi de ajutorul pe care l-am dat.

VULPE EMILIA
cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani Bedişte, regiunea Banat

Note mari şi note mici

— N-ai decît să înveţi tu pentru notă! Eu învăţ aşa, ca să ştiu! E mai important.

— Şi cînd ai „ştiut", ce note ai primit?

— Eh! Doar ţi-am mai spus: nota, figura aia mică desenată în catalog, pur şi simplu nu mă interesează. Nu-mi spune nimic.

— Nu ştiu cum eşti tu! Dar cînd am văzut anul trecut, pe teza ta la istorie 4, am fost sigur că ştiinţa ta... n-a existat. Cînd la oral, la zoologie, ai spus că un exemplu de artropode sînt... batracienii, m-am convins că pe tine nu că nu te interesează notele dar nici chiar lecţia...

La discuţia aceasta mă gîndeam cînd, nu de mult, răsfoiam catalogul clasei a VI-a A de la Şcoala de 7 ani din Humuleşti... Antoniu Paraschiva avea 10 la limba romînă; Bălan Constantin — 4 la ştiinţele naturale; Mosor Vasile — 9 la limba romînă; Apetri Ana — 4 la limba romînă; Broştic Maria — 10 la limba romînă; Păsălău Vasile — 7 la matematici. Note şi... note! Este adevărat: unele obiecte nu-s chiar aşa de uşoare. Dar noi, fiecare, trebuie să muncim. Băiatul din discuţia pe care mi-am amintit-o este un exemplu. Nu un exemplu de copil pe care nu-l interesează notele, ci de unul care, din cauză că niciodată nu învaţă profund, se ascunde după acest pretext. De fapt, ce înseamnă note mari şi note mici? Bălan Constantin a luat 4 la ştiinţele naturale. Aceasta dovedeşte că Bălan n-a învăţat. Nota 4 luată de Apetri Ana înseamnă că ea nu şi-a făcut şi nu şi-a învăţat tema în ziua respectivă.

Este adevărat, nu nota trebuie să intereseze cel mai mult ci altceva: învăţarea cu profunzime, zi de zi, a lecţiilor. Numai astfel, terminînd şcoala veţi putea călca cu siguranţă pe poarta mare a vieţii.

De aceea, cînd un coleg de-al vostru nu învaţă, ia note rele şi pretinde că pe el nu-l interesează nota, ajutaţi-l să înţeleagă că învăţarea lecţiilor este datoria lui. Şi că în şcoală, nota reprezintă măsura în care el şi-a însuşit cunoştinţele predate.

OANA MAGDU

Sport

Concurs de patinaj pe... rotile

În dimineaţa aceea de duminică, pe Aleea Tonola din faţa Circului de Stat se adunaseră o mulţime de copii. Mulţi dintre ei — peste 40 — veniseră să participe la cel de al doilea concurs de patinaj pe rotile orsului am [illegible] noastre cunoştinţe: [illegible] ghiu Dana şi Dragoş Sandu, campioni ai R.P.R. la patinaj artistic, în proba de dublu, rezervată copiilor, pe Ioan Aurica, Patraulea Vlad, Romaşcanu Paul, speranţe ale patinajului nostru artistic. De data aceasta, în locul patinelor obişnuite ei şi-au prins de ghete patinele pe rotile. E mult mai greu să stăpîneşti „năzdrăvanele" rotiţe de metal decît lama patinei. Dar ei s-au obişnuit, şi acum aleargă pe asfalt la fel de bine ca şi pe gheaţă.

În proba de 100 m, pionierul Romaşcanu Paul, de la Şcoala de 7 ani nr. 19, a stabilit un nou record, parcurgînd această distanţă în 17"5/10. Peste o jumătate de oră însă, Paul doboară şi recordul probei de 300 m cu 53"4/10. Pionierul Patraulea Vlad, care astă-iarnă, în finala campionatelor R.P.R. de patinaj viteză, a cucerit titlul de campion al ţării, nu se lasă mai prejos. Întrecîndu-şi la 500 m cît şi la 3.000 [illegible] probele rezervate fetelor, multe concurente se aflau pentru prima dată la un concurs. Fiecare era animată de dorinţa de a învinge, de a obţine un rezultat cît mai frumos la primul său concurs oficial. Desigur, nu toate au putut ieşi... învingătoare! Popescu Daniela, în proba de 50 m, şi Carp Ileana, în proba de 100 m, au reuşit să treacă primele linia de sosire.

După disputarea probelor de alergare, micii patinatori de la cluburile bucureştene Dinamo, C.C.A. şi I.T.B. au făcut în faţa nenumăraţilor spectatori o demonstraţie de patinaj artistic, bineînţeles tot... pe rotile. Ioan Aurica, cea mai mică patinatoare, a încîntat privirile tuturor prin piruietele executate cu multă siguranţă, prin şpagatul în aer, executat cu multă măiestrie. La fel Gheorghiu Dana, Dragoş Sandu...

Dacă timpul va fi frumos, Comisia orăşenească de patinaj va mai organiza pentru [illegible] concur- [illegible] vom găsi la antrenamente pe gheaţa patinoarului artificial din parcul „23 August".

ROMEO DAN

La cules de porumb

Zilele acestea, pionierii unităţii de la Şcoala de 7 ani, comuna Dragalina, regiunea BUCUREŞTI au pornit cu entuziasm să ajute colectiviştilor la culesul porumbului. Pionierii detaşamentului nr. 3 au fost cei mai harnici. Printre aceştia sînt pionierii Boboc Margareta, Manolache Aurelian, Gheorghe Nicolae, Vetu Elena şi alţii.

Şi în comuna Satchinez, regiunea BANAT, colectiviştii au început culesul porumbului. Alături de ei au venit şi pionierii să dea o mînă de ajutor la strînsul recoltei. După cîteva ore de muncă rodnică, harnicii pionieri Hapiuc Virgil, Viriş Doina, Tănaţcu Adelina, Maldea Timotei şi mulţi alţii au fost invitaţi la sediul gospodăriei unde au vizionat un interesant film sovietic.

*

Pionierii şi şcolarii din comuna Saligny, regiunea DOBROGEA au ajutat cu drag la culesul porumbului. Cele 10 vagoane de porumb culese zilele trecute, de pe porumbiştea gospodăriei agricole colective din comuna Mircea Vodă, înmănunchiază roadele muncii colectiviştilor dar şi ale harnicilor pionieri.

Dacă nu vă treziţi la timp, pierdeţi trenul!

*

Elevii Boancă Ion şi Rusu Ion din clasa a VII-a A de la Şcoala medie nr. 9 din Cluj, considerînd că trimestrul I e un trimestru de „acomodare" nu-şi învaţă temeinic lecţiile. Notele obţinute de ei pînă acum la diferite obiecte sînt numai de 4 şi 5.

*

Țărmul comunismului

Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul punte e pe vechea navă,
Avînd navigatorii cei mai buni
Cu frunțile, purtînd cununi de slavă,
Dar mulți, cu tîmple-albite de furtuni.

Cîrmaciul și matrozii, tuturora
Sînt, ca lumina zilei, cunoscuți,
C-au fost tunari viteji pe „Aurora"
Ori, pe „Vostok", eroi-cosmonauți.

Taifunuri, cîte n-au cercat să spargă,
Cu valuri mari de ură, nava lor!
Dar ea, măreață, iat-o-n zarea largă,
Cu steagul, la catarg, biruitor.

S-a spulberat a morții grea aripă
Ce, ca o lespede, nu l-a cuprins;
Că lor le-a fost busolă-n orice clipă
Brațul lui Lenin înainte-ntins.

Pe punte, sus, acum victorioșii
Nu vlăguiți, ci mult mai tineri sînt,
Și sub lumina steagurilor roșii
Vestesc solemn întregii lumi:
PAMÎNT!

Iar țărmul către care, peste ape,
De mult întinse ancora un istm
Il și simt azi sub pași, atît
de-aproape!
Și țărmul se numește: COMUNISM.

NICULAE STOIAN

Gîndurile mele

Gîndurile mele, porumbei,
Duc în zbor spre marele Kremlin
[...]smul, iată, își desface
Aripile roșii, cu avînt...
Aripile albe, pentru pace...

Gîndurile mele, ca un stol —
Calde năzuinți ce mi-au dat ghes —
Le-am trimis pe toate, tînăr sol,
La al douăzeci și doilea Congres.

Și-au întîlnit în zbor, fără istov,
Dar strun‹i›i ca fulgeru-n zăbale,
Caii lui Gagarin și Titov
Ce-au deschis a Cosmosului cale.

Și-au întîlnit pe Volga, pe Ural,
Sau pe Amur — al muncii eroism
Timonînd pe creste lungi de val
Navele cu prora-n comunism.

Gîndurile mele, în zbor lin,
Trec în stol pe sub albastrul cer
Și trimit, spre marele Kremlin,
Cald, salutul meu de pionier.

M. LASTUN

Prietenie

și eroism

Peste cîteva zile poporul nostru sărbătorește Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, în amintirea zilei de 25 octombrie 1944, cînd, prin lupta înfrățită a armatei sovietice și armatei romîne împotriva hitleriștilor, a fost desăvîrșită eliberarea întregului teritoriu al patriei noastre. Ziua Forțelor Armate ale R. P. Romîne este o dovadă a înaltei prețuiri și a dragostei poporului nostru față de armata sa populară, față de ostașii și ofițerii ei, apărători de nădejde ai pămîntului patriei și ai cuceririlor revoluționare obținute sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Se află în Sînnicolaul Mare un cămin de copii ce poartă numele eroului Vasile Ion. Și toți copilașii acestui cămin cunosc povestea eroului.

Sînt 17 ani de atunci. Era toamnă. La granița de vest a Romîniei se duceau lupte grele. Hitleriștii și horthiștii năvăliseră peste hotar cu tunuri și tancuri. Locuitorii din Beba-Veche și Besenova luaseră drumul bejeniei, refugiindu-se spre interior.

Pichetele de grăniceri făceau față cu greu cotropitorilor. Între Cenad și Sînnicolau, pe malul pîrîului Aranca, o companie din Regimentul 4 grăniceri se lupta pe viață și pe moarte cu dușmanul.

Trupele eliberatoare sovietice se aflau în zona Arad, nimicind rezistențele inamicului. Dar de acolo și pînă la graniță mai era încă drum. În așteptarea trupelor sovietice, grănicerii depuneau eforturi supraomenești pentru a stăvili puhoiul cotropitorilor hitleriști.

Dar iată că într-o noapte tancurile hitleriste pătrunseră pe șosea pînă la marginea orașului Sînnicolaul Mare.

Grănicerii se retraseră dincolo de pîrîul Aranca. A doua zi, locuitorii fură treziți în zori de exploziile proiectilelor dușmane.

Pe șoseaua dinspre Cenad, praful stîrnit de șenilele blindatelor hitleriste se ridica în nori uriași. Locuitorii priveau cu groază din podurile caselor cum dușmanul se apropie de marginea orășelului.

Deodată, se auzi un țăcănit prelung de mitralieră. Primele motociclete din capul coloanei hitleriste luară foc. Speriați, hitleriștii se opriră.

Ce se întîmplase? Din clopotnița bisericii din marginea orășelului, caporalul grănicer, Vasile Ion, cu încă doi mitraliori, trăgeau cu sete în dușman.

Cînd prima bandă se sfîrși, Vasile o fixă pe a doua, dar nu trase. Jos, la marginea localității, coloana hitleriștilor se risipise, desfășurîndu-se pentru atac.

Un mitralior vru să tragă.

— Nu, lăsați-i încă. Avem un cîmp de mine antitanc plantat pe șosea. Vor călca pe ele. Pe urmă vom vedea, — le șopti caporalul Vasile tovarășilor săi. Trebuie să-i ținem o [...] blindate porniră printre motocicletele arse, pe șosea, către oraș. Dar nu făcură o sută de metri cînd sub șenilele acestora izbucniră explozii uriașe. Cele 3 autoblindate încremeniră locului.

Atunci, prin binoclu, caporalul Vasile văzu o motocicletă ce se desprinse din coloană, apropiindu-se de locul cu pricina. În ataș descoperi un maior hitlerist. Ochi prin vizor și cu o rafală scurtă ciurui atît pe motociclist cît și pe ofițerul din ataș. Răsturnată în șanț, motocicleta luă foc.

Disperați, hitleriștii încercară să atace cu un batalion de infanterie debarcat din coloana de mașini.

Dar focul companiei de grăniceri — amplasată pe malul celălalt al Arancăi, opri poftele cotropitorilor pentru cîtva timp.

O altă coloană hitleristă, motorizată, trecuse în acest timp, pe la nord-est — Mureșul și acum, într-un cerc larg, cădea în spatele Sînnicolaului Mare. Compania grănicerilor fu nevoită să se retragă dincolo de oraș.

În fața cotropitorului nu mai rămăsese decît mitraliera din turn, comandată de caporalul Vasile Ion care primise ordin să acopere cu orice preț retragerea.

Dușmanul porni din nou la atac cu [...] iarăși îndelung mitraliera din clopotniță, rărind șirurile hitleriștilor.

Dar o altă companie dușmană debarcă din grosul coloanei, înaintînd desfășurată către orășel.

Țeava mitralierei se înroșise de atîta foc. Benzile se împuținau văzînd cu ochii. Ceilalți doi mitraliori trăgeau cu automatele.

Trecuse de amiază și coloana dușmană încă nu reușise să pătrundă în oraș. Compania grănicerilor făcea față cu greu, în partea cealaltă a localității pe jumătate împresurată.

Spre seară, focul se înteți. Ascunzătoarea mitraliorilor fu descoperită. Grindina gloanțelor dușmane răpăia peste biserică. Un mitralior fu rănit. Muniția era pe sfîrșite.

— Tu, Toadere, ia-l pe Avladei și transportă-l la companie sau undeva în sat.

Avladei sîngera, bluza mustindu-i de sînge.

Toader plecă cu Avladei.

Rămas singur, doar cu o bandă de cartușe, caporalul ținu pe loc pînă în amurg, prin serii scurte, înaintarea hitleriștilor.

Se făcu noapte. Dar ce-i asta? Pe scară se-aud pași. La lumina lunii Vasile vede și nu crede: un ostaș sovietic. Îi face semn să coboare. Își ia mitraliera.

Așa l-a cunoscut caporalul Vasile Ion pe sergentul Dvocenka Boris.

— Va să zică ați venit, prieteni, ați venit! murmura cu lacrimi în ochi caporalul.

Nu, încă nu veniseră cu toții. Luptele se duceau încă la Cenad și Saravale. Sosise doar o patrulă de legătură, prima rază de soare printre norii sumbri de pînă atunci: doar doi ostași sovietici: Boris și Ivan. Împreună cu Vasile, formară la marginea orășelului un cuib de rezistență.

În zori, hitleriștii porniră atacul general. Cei trei ostași au tras pînă la ultimul cartuș în dușman, încît în jurul lor au fost găsite peste o mie de tuburi goale. Dar dușmanul n-a trecut.

Cînd au sosit, în aceeași dimineață, tancurile sovietice care alungară fiara fascistă dincolo de hotarul țării, cei trei ostași, Boris, Vasile și Ivan închiseseră pe veci ochii împăcați că-și făcuseră pînă la capăt datoria.

Ei sînt și azi acolo, în pămîntul pe care l-au apărat, unul lîngă altul.

Peste mormintele lor, copiii căminului presară adesea flori. Sînt florile recunoștinței.

Și rîndurile de față vreau să fie tot flori pentru prietenia și eroismul celor trei ostași.

Locot. col. TRAIAN [illegible]

Concursul de probleme distractive

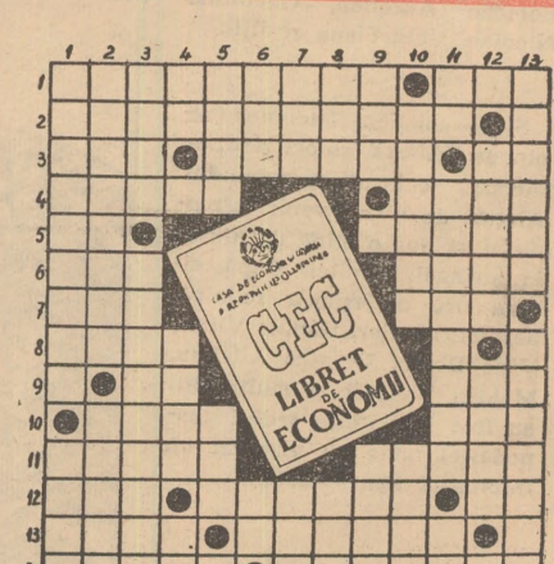
ORIZONTAL

1. Chibzuit și strîngător, folosește cu regularitate libretul de economii C.E.C. — Păstrează cu folos economiile fiecăruia. 2. Acțiune înțeleaptă de a păstra banii la C.E.C. 3. Volum — Uzați! Sere! 4. Centru (fig.) — Unelte agricole. 5. Vechiul nume al Alexandriei din Egipt. — Garanția statului dă acest caracter depunerilor la C.E.C. 6. Prieten în limba franceză. — Fotografii. 7. Am în mînă. — Nume feminin. 8. Mioară! 9. Radu Dobrescu. — A cunoaște. 10. Ban (dim.) — Intreprinderea „Aragazul" București. 11. Rosătură pe spinarea calului produsă de șa sau ham. — Plin de chibzuință (fig.) 12. De față. — Așa cum devine soldul de pe libretul de economii prin adăugarea dobînzii la finele anului. — Notă muzicală. 13. Nici una nu-i prea mică pentru a fi depusă la C.E.C. (pl.) — Dispensate de orice taxe și impozite, operațiunile C.E.C., dobînzile și cîștigurile, așa cum sînt pe libretele și obligațiunile C.E.C. (sing. masc.). 14. Prin mici economii, își formează încă de pe băncile școlii deprinderea de a folosi cu chibzuință banii, de a-i păstra la C.E.C. — Deschise în toate orașele și satele patriei, înlesnesc depunătorilor operațiunile de depunere și restituire la cerere a sumelor depuse la C.E.C. (sing.).

VERTICAL

1. Titularul unui libret C.E.C. — Dobînda ce se acordă depunerilor pe un termen depășind 6 luni. 2. Rezultatele spiritului gospodăresc al oamenilor muncii, o formă de împletire a intereselor personale cu interesele întregii colectivități. — Cunoscută poezie de Eminescu. 3. Dau roade în fiecare an. — „În totalitate" sau parțiale așa cum sînt restituite la cerere sumele de pe libretele C.E.C. 4. Numeral. — Strîng... la C.E.C. — Secol! 5. Act de plată care se eliberează și la ghișeele C.E.C. — Balanță de cîntare. 6. Localitate în U.R.S.S. (Krasnoiarsk). — Post scriptum. 7. Deprindere. — Măsura lui Cuza Vodă. 8. Rîu în U.R.S.S. (Siberia). — Măcieș. 9. Orînduială. — Feline (mold.) 10. Deprindere dăunătoare pe care o combate cu mult succes C.E.C.-ul. — Țin calea. 11. Un C.E.C. fără sfîrșit... — Fiecare leu strîns și depus la C.E.C. — Teșit! 12. Cenușă fierbinte. — Constelație și animal. 13. Prin ea se face restituirea totală sau parțială a sumelor depuse la C.E.C. — Prietenul nedespărțit al celor economi (pl.).

MIHAI PATRAȘCU

Cupon de participant
Nr. 2

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"